

EYRENDUN
Góðir áhorfendur.

Nú er þessum darraðardansi kosningabaráttunnar að ljúka. Hér í sjónvarpinu verður síðasti dansinn dansaður á föstudagskvöld og á laugardagskvöld koma svo fréttirnar af því hver fylgdi hverjum heim. Og það ákveður hver fyrir sig, hverjum hann fylgir.

Fjórflokkarnir gömlu höfðu komið sér saman um hvernig þessi dansleikur skildi fara fram og fjölmíðlar auglýstu vel. Dansinn skildi stiginn ~~aftir~~ ^{annað} gamalli uppskrift. Eitt skref til hægri og ~~xitxxskxx~~ til vinstri. Og þeir sem mættu óboðnir í dansinn áttu auðvitað að stappa þennan dans með beim. Sumum boðflennunum var ekki einu sinni hleypt inn, en aðrar sluppu inn fyrir dyrnar og blönduðu sér í dansinn. En þá vöknudu þeir gömlu upp við vondan draum. Takturinn var að ruglast. Það var verið að stíga einhver önnur spor en þessi gamalkunnu.

Og nú reið á að skilgreina nýju sporin. Voru þau til hægri eða vinstri. Um það náðist fljótlega samkomulag. Jafnvel höfuðandstæðingarnir féllust í faðma og komu sér saman um að skrefin væru öll til vinstri.

Formaður Albýðubandalagsins sagði í Þjóðviljanum í febrúar síðastliðnum. "Kvennalistinn býður nú fram í öllum kjördæmum. Hann hefur lagt áherslu á að skipa sér við hlið Albýðubandalagsins og er það vel."

Staksteinar Morgunblaðsins sögðu um líkt leyti. "Líklega er því svo farið að margir kjósendar Kvennalistans átta sig ekki á því að hér er um hreinræktaðan vinstri flokk að ræða." Lausnin fundin og áfram átti að stappa dansinn. Eitt skref til vinstri og annað til hægri.

Sjálfstæðisflokkurinn benti í sífellu á að Kvennalistinn dansaði í takt við Albýðubandalagið og Albýðubandalagið tók undir og bauð Kvennalistann velkominn í dansinn. Hrósuðu honum meira segja svolítið á stundum fyrir danskunnáttu. Allir fjórflokkarnir flýttu sér svo að læra dálítið af sporum Kvennalistans, gera þau að sínum. Æn begar of margir höfðu tileinkað sér spor ~~Kvenna-~~ ^W listans, kom annað hljóð í strokkinn. Albýðubandalagið vill nú ekkert við Kvennalistann kannast, segir hann

nú engan ~~valkost~~ fyrir vinstri menn og henda honum til hægri, þar vill enginn við króann kannast og henda honum aftur til vinstri.

Það er svo sem engin ný bóla fyrir Kvennalistann að fjórflokkarnir gömlu reyni að rúlla honum eins og jó-jói fram og tilbaka eftir vinstri/hægri mælistikunni.

Það er heldur ekki ný bóla að þeir sameinist um að skilgreina Kvennalistann útfrá sínum eigin forsendum.

Það sem enginn beirra vill kannast við, vegna þess að það ruglar dansinn, er að Kvennalistinn byggir hugmyndir sínar og stefnu á reynslu sem hvorki verður skilgreind til hægri eða vinstri í stjórnálum, heldur sem önnur og ný vídd í stjórnálum. Kvennapólítík er annars konar pólitík en sú sem fyrir er og dansar því ekki með, hvorki til hægri eða vinstri.

Það eru nú liðin fimm ár síðan Kvennaframboð kom fyrst fram og enn er okkur neitað um að skilgreina okkur sjálfar. Enn er snúið útúr og rangfært eftir hentugleikum. Enn vilja þeir sem fyrir eru í fleti þróngva okkur inn í ~~heirra~~^{sín} eigin hugmyndakerfi og ráða gerðum okkar, hugsunum og skoðunum, dæma sporin rétt éða röng út frá sínum skilgreiningum. Skapa konur í sinni mynd.

Það er einmitt þessi vitund um forræðishyggu ráðandi karla og hvert hún ~~veri~~^{er} að leiða okkur, vitundin um fullkomið virðingarleysi ráðandi afla við lífssýn kvenna, sem olli því að Kvennalistinn varð til og hlutverki hans er langt frá því að vera lokið. Um það eru nú æ fleiri sammála. En það skal ekki bolað. Kjósendur hafa ekki leyfi til að dansa eftir eigin tilfinningu, ~~SÉCJA BEIN~~ ^{CÓMLY} beir skulu barðir inn í hinn eina rétta takt. Gripið er til skamma og hotana. Allir, bæði beir sem hætta ^(DAUS MEÍSTAKUN) sér út á dansgólf fjórflokkanna og hinir sem dansa heima eftir eigin höfði eru kallaðir svikrar, einfeldningar, ábyrgðarlausir, klofningsfólk, glundroðar, eða hvaða nöfnum sem beim eru ~~há~~ valin. Og ef það dugir ekki er ~~gríppið~~ ^{BAD NU ERU} taka rangfærslur við, nið og rógburður. Sérstaklega frá þeim sem ~~sem~~ ^{hálfumxskikkas} höfðu sérhæft sig í vinstri sporunum og bola ekki frávik frá þeim.

En bessi óvirðin við skoðana- og tjáningarfrelsi fólks í landinu, bæði á vettvangi stjórnmála, sem og á öðrum sviðum er auðvitað óþoland. Þessi skilgreining hægri/vinstri er ekkert lögmál. Fjórflokkarnir mega ómögulega ~~xugla~~ í hroka sínum líta á sig eins og höfuðáttirnar eða landvættirnar. Þeir eru ekki nema nokkurra áratuga gamlir og eru engin endanleg lausn á málefnum, hvorki péssarar bjóðar eða heimsins.

Bó höfuðáttirnar standist tímans tönn, gera stefnur og hugmyndafræði það ekki. Lífið kallar á breytingar, á nýjar-lausnir. En þeir sem ráða á hverjum tíma hafa auðvitað alltaf verið tregir til að láta af sínu og taka við nýjum hugmyndum. En hvernig væri ástandið í heiminum ef nýjar hugmyndir hefðu aldrei megnað að ryðja sér til rúms? Og hvernig verður umhorfs í heiminum ef ný lífsviðhorf, ný sýn ná ekki máli. Heimurinn rambar á heljarpröm. Hernaðarhyggja og valdtbeiting bæði á náttúru og fólkis er alls ráðandi. Valdhafar neita að hlusta á rödd fjöldans, ssem vill frið og framtíð. En ráðandi öfl eru alltaf síðust til að heyra nýjar raddir og meðan raddir kvenna heyrast eins illa og raun ber vitni mun Kvennalistinn halda áfram sínu róli burtséð frá annarra takti.

Málefnaleg sérstaða Kvennalistans hefur verið skýr frá upphafi og þarf enginn að fara í grafgötur með hana sem á annað borð hefur haft tækifæri eða vilja til að hlusta.

Kvennalistinn er einn um það íslenskra stjórnsmálaafla að setja mállefni allra kvenna yngri sem eldri, heimavinnandi sem útivinnandi í öndvegi. Og Kvennalistinn tekur afstöðu til allra mála, hugmyndafræði karla eða ekki. Hugmyndafræði karla, sem hafa haft menntun, peninga aðstöðu eða völd til að gera veröldina áð sinni. Hugmyndafræði hinna sterku og fáu.

Það skyldu konur muna í sinni réttindabaráttu, hvar og hvernig sem hún er háð, ~~MEINA EÐR HEIMAN~~. Einnig ættu konur að hafa það hugfast að þær eru ekki bara að bæta eigin hag, heldur allra þeirra sem einhverra hluta vegna hafa ekki olnbogana í lagi. Börn, aldraðir, sjúkir, fatlaðir og fjölmargir karlmenn, munu njóta góðs af. Og að lokum líka þeir sem búa á tindunum. Það er ekki gott að búa of hátt. Það er svo hrjóstrugt og kált bar, jafnvel þó maður kunni dansinn, eitt skref til hægri og annað til vinstri.

**REYNI AÐ HALDA Á SÉR HITA VÍÐ STAPPID SAMALKUNNA
VÍÐ KONUR SKULLUM SEMJA OKKAN EIGIN DANS.
HAFNA SVO DÖMUFRÍ OG ÓJÓÐA KÖRLUM Í DANSIÐ
MED OKICUN.**